

труда» в зависимости от эпохи превращается в парадигмы: в Доиндустриальную эпоху «Стоимость равна затратам ручного труда»; в Индустриальную эпоху «Стоимость равна затратам механизированного труда», в исследовательскую эпоху «Стоимость равна затратам исследовательского труда».

Литература.

1. Бабайлов, В.К. Новая парадигма экономики / В. Бабайлов // Новый коллегіум. – 2015. – № 1. – С. 53-57.
2. Бартенев С.А. Экономические теории и школы (история и современность): Курс лекций / Бартенев С.А. – М.: БЕК, 1996. – 352 с.
3. Бабайлов В.К. Теория метода: монографія / В.К. Бабайлов. – Харків: ХНАДУ, 2011. – 232 с.

HUMAN CAPITAL INVESTMENT

Podkur O. H., student

*Scientific Adviser: Assistant Lecturer Lyashchenko, O. V.,
Kharkiv Institute of Trade and Economics
of Kyiv National University of Trade and Economics*

Human capital is the stock of knowledge, habits, social and personality attributes, including creativity, embodied in the ability to perform labor so as to produce economic value.

Human capital investment is the process companies use to develop employees. Businesses invest in employee training to improve business operations, which reduces wasted resources from unskilled workers and increases overall employee efficiency. Companies calculate education/training benefits with a cost-benefit analysis, which analyzes the total cost of improving employee output against the benefits of the investment.

Two common types of human capital investment include education and training.

People cannot be separated from their knowledge, skills, health, or values in the way they can be separated from their financial and physical assets.

Education, training, and health are the most important investments in human capital. Many studies have shown that high school and college education that is now available from more than a hundred countries with different cultures and economic systems greatly raise a person's income, even after netting out direct and indirect costs of schooling, and even after adjusting for the fact that people with more education tend to have higher IQs and better-educated, richer parents. The earnings of more-educated people are almost always well above average, although the gains are generally larger in less-developed countries.

Education often includes reimbursing employees for traditional college degrees or paying for seminars or trade schools. Education is often used to develop an employee's technical skills in areas such as accounting, finance, or production.

Training is most often conducted by supervisors working on the job with employees, showing them how to complete specific functions.

Using education and training to improve human labor helps companies create a competitive advantage, as when companies train employees to produce goods or services not available from other businesses. Business owners and managers with specific technical skills can train employees to duplicate processes effectively and efficiently.

Human capital investment relates to the theory of skilled versus unskilled labor. Skilled labor usually accomplishes tasks quicker and more efficiently than unskilled labor. Skilled employees may also have specific expertise in completing certain functions, increasing their value in the workplace. Unskilled labor is usually individuals completing basic or repetitive business tasks that are not as highly valued.

РОЛЬ ПРИНЦИПІВ У СИСТЕМІ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ

Погоріла Т. С., студент

*Науковий керівник: Желякова О. В., старший викладач
Харківський державний університет харчування та торгівлі*

Важливість значення принципів управління полягає в тому, що з їх допомогою керуюча система встановлює правила дій і поведінки, обов'язкові для всіх підпорядкованих їй суб'єктів, узгоджує, об'єднує, координує і регулює їхню діяльність, впливає на процес прийняття та реалізації управлінських рішень, забезпечує вибір адекватних ситуації методів управління тощо. їх формування відбувається під впливом системи пріоритетів та цінностей, що сформувалася в середовищі господарювання.

Під принципами управління традиційно прийнято розуміти об'єктивні правила управлінської поведінки, що випливають з потреб об'єкта управління і повертаються до нього у вигляді наукового знання, за допомогою якого реалізуються завдання управління, забезпечується підвищення ефективності його потенціалу, більш досконала організація відносин об'єкта управління з середовищем.

Найбільш послідовно та повно сутність антикризового управління розкрито в монографії І.Бланка, де він визначає такі принципи антикризового управління: постійна готовність до можливого порушення фінансової рівноваги підприємства; терміновість реагування на окремі кризові явища в фінансовому розвитку підприємства; адекватність реагування підприємства на ступінь реальної загрози його фінансовій рівновазі; повна реалізація внутрішніх можливостей виходу підприємства з кризового фінансового становища; використання при потребі відповідних форм санації підприємства для уникнення банкрутства [1, с. 34].

Антикризове управління підприємством є особливим типом управління, тому володіє як загальними для управління рисами, так і неспецифічними його характеристиками. Антикризове управління, на наш погляд, повинно здійснюватися з урахуванням системних та специфічних принципів.